

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 decembrie 2010, ora 10

Ewald Frank

Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeu nostru. Luați loc. Noi avem multe motive să-I mulțumim Domnului nostru. Să-I mulțumim pentru marea prioritate pe care o avem de a trăi în acest timp, în care ne este făcut de cunoscut planul de mântuire al lui Dumnezeu. De asemenea, suntem mulțumitori pentru că noi n-am avut niciodată dorința să știm ceva deosebit, nici să răstălmăcim ceva, ci întotdeauna L-am crezut pe Dumnezeu și am stat la dispoziția Lui în așa fel încât El să ne poată vorbi și să ne descopere Cuvântul Său și voia Lui.

Am auzit cum au cântat și frații noștri: noi ne rugăm numai lui Dumnezeu, Îi aducem lauda numai lui Dumnezeu, și-I mulțumim numai Lui.

Dacă ne gândim apoi la Marcu 7.7, unde este scris: „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești*”... Fără să judecăm pe cineva, trebuie să spunem că Domnul însuși a zis că toată închinarea este inutilă, chiar și în tot creștinismul, fiindcă ei trec pe lângă Dumnezeu și nu se închină în voia lui Dumnezeu, în Duhul lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu. Trebuie să fie așa cum a cerut-o Domnul nostru: adevărații închinători trebuie să se închine lui Dumnezeu în duh și în adevăr. Orice altceva este fabricat, chiar dacă este făcut cu intenții bune și nu ajunge la tronul harului.

Frați și surori, și aceste expresii au o importanță foarte mare. Unii poate ne judecă, dar mai bine să asculte ce a spus Domnul Însuși: „*Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești*”. Pretutindeni și în toate denominațiunile are loc acest lucru. De aceea este necesară chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă, în timpul acesta. Și doar acela care face parte din Biserica Mireasă va asculta ceea ce spune Mirele acum. O va crede, o va primi în inima lui și Dumnezeu îi va descoperi totul.

Noi am citit în Cuvântul de introducere că Domnul a fost cu poporul Său și l-a purtat în dragostea Sa, dar, de fiecare dată, în mijlocul poporului s-a născut neascultarea. Atunci Dumnezeu le-a trimis niște proroci care au chemat poporul înapoi la El. Dumnezeu poate lucra numai acolo unde este ascultare. De aceea Răscumpărătorul nostru, în trupul Său pământesc, a fost ascultător până la moartea pe cruce. Și pentru noi este scris: ca niște copii ascultători să umblăm cu teamă de Dumnezeu!

Eu am scris în ultima scrisoare circulară că neascultarea poate să despartă chiar și pe cei aleși de Dumnezeu. Chiar și cei aleși nu au voie să se odihnească pe alegere și să facă tot ce vor ei. Alegerea ne obligă să ne supunem total lui Dumnezeu și Cuvântului Său.

Eu mi-am notat niște exprimări ale fratelui Branham. Fratele Branham a zis odată

următoarele trei lucruri:

Cuvântul să nu fie aplicat altundeva¹

Cuvântul să nu fie scos din context

Cuvântul să nu fie răstălmăcit într-un mod particular.

Este foarte important ca noi să nu ne ocupăm cu răstălmăciri proprii și să nu scoatem Cuvântul din context. În scrisoarea circulară din decembrie am descris diferitele venituri ale Domnului nostru. Totul trebuie să fie lăsat în acel context de care aparține și nu să fie așezat într-un loc greșit. Acestea au fost cele trei puncte principale pe care fratele Branham le-a luat pentru el personal și ni le-a transmis și nouă ca să ne însoțească pe calea noastră. Dar mai sunt încă cinci puncte:

- Totul trebuie să se întâmple la timpul hotărât de Dumnezeu
- Totul trebuie să se întâmple conform Cuvântului Său
- Totul trebuie să se facă prin persoana aleasă de Dumnezeu
- Totul trebuie să fie descoperit prorocului Său
- Prorocul trebuie să fie dovedit de către Dumnezeu.

Acestea au fost cele cinci puncte care s-au potrivit în viața fratelui Branham. Nu a existat un alt proroc sau apostol prin care Dumnezeu să fi dovedit Cuvântul Său atât de vizibil, așa cum a fost în adunările unde predica fratele Branham.

Noi am citit în evanghelii ce s-a întâmplat în slujba Domnului nostru și în Faptele apostolilor. Dar, ceea ce am trăit noi în generația noastră este o trăire peste măsură de mare, de o plinătate minunată.

Frați și surori, probabil cei mai mulți dintre voi n-ați avut posibilitatea să fiți martori și s-o trăiți așa cum am trăit-o eu, care am fost personal în adunările fratelui Branham. Fie că a fost în Germania sau în Statele Unite, eu am fost de față și am trăit totul pe viu. Dar, pe lângă noi, au mai fost milioane de oameni din generația lui care au ascultat mesajul acesta.

Fratele Branham a spus odată că el a avut contact cu 10 milioane de oameni. Dar din acele 10 milioane, din evangheliștii aceia mulți, din acei mari bărbați, foarte puțini au fost aceia care l-au primit pe fratele Branham nu doar ca pe un evanghelist sau ca pe un bărbat deosebit al lui Dumnezeu, ci l-au privit și l-au acceptat ca fiind prorocul făgăduit pentru timpul nostru.

Eu mi-am notat câteva versete și doresc ca și voi să vă notați următoarele versete biblice și să le recitiți:

Matei 11.9-15, unde Domnul vorbește despre slujba lui Ioan Botezătorul. Vă spun și de ce am amintit aceste versete. Dacă Domnul se referă la făgăduințe, noi toți știm că El a anunțat venirea lui Ilie și, în următorul moment, El a spus: „*Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut*”. După aceea putem citi un verset după altul, mergem de la Matei 11... Acesta este și punctul pe care am dorit să-l scot în evidență: să nu luăm doar un verset, ci să mergem de la un verset la altul și apoi la toate celelalte versete care sunt în legătură. Tot ceea ce a permis Dumnezeu să fie scris, fie că a fost scris în cele 40 de pilde sau în tot Cuvântul profetic,

¹ Sau: să nu fie așezat într-un mod greșit – n.tr.

totul este ascuns și trebuie să ne fie descoperit. Dacă Domnul ar fi vorbit într-un mod clar, atunci toți predicatorii și evangheliștii ar fi știut ce a spus El și toți oamenii ar fi înțeles. Dar El a ascuns lucrurile, pentru a fi descoperite doar aceluia care sunt pregătiți să-L creadă și să-L urmeze pe El.

În Matei 11.10 este scris: „*căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe Solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta”*”. Dar, acest verset nu este împlinirea făgăduinței din Maleahi 4, cum susțin cei mai mulți, ci aceasta este împlinirea făgăduinței din prima parte a vers. 1 din Maleahi 3: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”.

Domnul nostru nu a zis doar că el a fost Ilie, ci El a spus că prima parte a împlinirii făgăduinței trimiterii prorocului Ilie a fost împlinită în slujba lui Ioan Botezătorul. Luca 1.16-17: „*El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”. Ioan Botezătorul a avut însărcinarea să întoarcă inima părinților din Vechiul Testament la credința copiilor Noului Legământ și în acest fel el trebuia să facă legătura între Vechiul și Noul Testament. Acest lucru l-a și făcut.

Acum încă un punct care este scris în Matei 11.9: „*Atunci, ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun și mai mult decât un proroc*”. Dar, el nu a fost mai mult decât un om. Haideți să citim v. 13: „*Căci până la Ioan au prorocit toți prorocii și Legea*”. Deci, până la Ioan. După aceea urmează o explicație mai detaliată.

Citim și alte versete. Un verset cunoscut nouă tuturor este Matei 17.11: „*Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile. Dar vă spun că Ilie a și venit și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor*”. Vedem cum Domnul nostru a trebuit să confirme atât lucrurile viitoare, cât și cele din trecut.

Ca să spunem lucrurile și mai clar, problema cu poporul Israel a fost și este următoarea: ei l-au așteptat pe Ilie, așa cum l-au cunoscut ei din Vechiul Testament. Chiar și Mohamed care a vorbit cu iudeii în Iatrib a cunoscut făgăduința pe care evreii o așteptau să se îplinească. Ei au mărturisit: „noi îl așteptăm pe Ilie care trebuie să vină înaintea zilei celei mari și înfricoșate a Domnului, ca ultimul nostru proroc”. Ei l-au așteptat pe Ilie, dar a venit acest Mohamed care a pretins: „eu sunt acel proroc, primiți-mă!” Și fiindcă acești iudei nu l-au primit, el a poruncit ca toți cei 800 de oameni din Iatrib să fie prigoniți și omorâți. Acesta a fost sfârșitul adunării iudaice din Iatrib. Aceste lucru vi-l spun cu un scop.

Dacă cineva citește Mișna², Gamara³ sau Talmudul⁴, poate vedea că acestea sunt niște cărți

² **Mișna** (Mishna - מִשְנָה *învățătură și repetare*) este o culegere de opinii și dezbateri juridice din diverse surse, care stau la baza dreptului religios iudaic. Mișna a fost scrisă în limba ebraică din primele secole ale mileniului I e.n., într-un stil direct, prezentând multiple opinii ale înțelepților asupra învățăturii iudaice.

³ O parte din Talmud.

⁴ **Talmudul** este o compilație (conținând idei extrase din diverse surse) a opiniilor învățaților acumulate în scris până la sfârșitul secolului al V-lea.

unde rabinii evrei și-au exprimat părerile lor. Așa s-a întâmplat în iudaism: fiindcă ei n-au cunoscut ziua cercetării lor, n-au avut parte de ceea ce le-a făgăduit Dumnezeu și nici de ceea ce a făcut Dumnezeu în mijlocul lor și au fost condamnați să meargă pe căile lor proprii. Dar va veni și timpul lor, ca să se întoarcă la Domnul.

Cine a fost în Israel, știe foarte bine că chiar și astăzi la fiecare *Pesah*⁵ evreii pun un scaun în plus și un pahar cu vin, rezervate, pentru cazul în care ar veni Ilie, ca el să aibă locul rezervat și să aibă parte de această sărbătoare.

Dar, pentru Israel sunt făgăduiți doi proroci, nu doar unul. Citim Zaharia 4: *„M-am uitat și iată că este un sfeșnic cu totul de aur și deasupra lui un vas cu untdelemn ... Și lângă el sunt doi măslini...”*. Lângă sfeșnicul de aur erau doi măslini și acești doi măslini sunt doi proroci. Acest lucru îl găsim scris din nou în Apocalipsa 11. Este un har nespus de mare pe care l-am primit de la Dumnezeu, ca noi să așezăm Cuvântul la locul corect.

Deși pe Muntele schimbării la Față, au fost doi proroci, Moise și Ilie, totuși ucenicii L-au întrebat pe Domnul, doar de Ilie: *„Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”* Eu am reamintit acest lucru ca să închei acum această temă. Mai amintesc în mod deosebit versetul din Luca 7.27 și cel din Evanghelia lui Ioan 1 de la v. 19, când Ioan a fost întrebat: *„Tu cine ești?”* El a răspuns într-un mod clar și răspunsul lui îl găsim în Ioan 1.21: *„Și ei l-au întrebat: „Dar cine ești? Ești Ilie?” Și el a zis: „Nu sunt!” După aceea a urmat întrebarea: „Ești Prorocul?” Și el a răspuns: „Nu!” Atunci i-au zis: „Dar cine ești, ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuși?” „Eu”, a zis el, „sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Neteziți calea Domnului”, cum a zis prorocul Isaia”*.

Fiecare bărbat al lui Dumnezeu a știut foarte bine care era locul lui în împărăția lui Dumnezeu și mai ales, când este vorba despre planul mântuirii. Atunci nu este vorba doar despre o biserică locală, ci este vorba despre tot Trupul Domnului, Biserica lui Dumnezeu din toată lumea.

Foarte scurt, mai citim câteva versete biblice care sunt în același context, ca să vedem calea lui Dumnezeu cu Biserica și, bineînțeles, și cu Israelul. Citim din Isaia 44. Voi știți că prorocul Isaia a scris totul cu privire la lucrurile care sunt cuprinse în planul de mântuire al lui Dumnezeu. În cele 66 de capitole din Isaia, este descris tot ce găsim în cele 66 de cărți ale Vechiului și Noului Testament și anume tot planul de mântuire al lui Dumnezeu, până la cerul nou și pământul nou. Totul a fost scris de Isaia, fiindcă lui i-a fost descoperit totul.

Citim Isaia 44.26: *„Dar întăresc cuvântul robului Meu, și împlinesc ce prorocesc trimișii Mei...”*. Slujitorii și robii lui Dumnezeu nu și-au exprimat propriile lor păreri, ci au vorbit și au vestit planul lui Dumnezeu, în Numele Domnului. Același lucru se împlinește și în timpul nostru.

Citim Isaia 46.10: *„Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: „Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea”*. Slujitorii lui Dumnezeu vestesc planul lui Dumnezeu, dar Dumnezeu este Acela care împlinește acest plan, El veghează asupra Cuvântului Său și tot ce a făgăduit va și împlini.

⁵ **Pesah** sau **Pesach**, în ebraică פסח, (Paștele evreiesc) este sărbătoarea religioasă din iudaism care simbolizează eliberarea din robia egipteană și ieșirea din Egipt.

Aceasta nu este problema noastră, ci este responsabilitatea lui Dumnezeu.

Citim Isaia 48.3: *„De multă vreme am făcut cele dintâi prorocii, din gura Mea au ieșit și Eu le-am vestit: deodată am lucrat și s-au împlinit”*. Chiar dacă a fost vestit dinainte și a fost spus cu mult timp înainte, totuși atunci când a sosit timpul lui Dumnezeu, s-a împlinit deodată tot ceea ce a făgăduit El prin gura prorocilor și slujitorilor Săi. Citim și v. 6, din Isaia 48: *„Ai auzit toate aceste lucruri pe care le vezi acum! Și nu vreți să le mărturisiți acum?... De acum, îți vestesc lucruri noi, ascunse, necunoscute de tine”*. La ce ne gândim noi acum? Ne gândim la deschiderea celor șapte peceti, la faptul că această carte pecetluită a fost deschisă și pentru aceasta Domnul a dat o trimitere directă fratelui Branham, ca el să se întoarcă din Arizona în Indiana, la Jeffersonville pentru că sosise timpul ca pecetile să fie deschise. Și în fiecare seară, din 17 până în 24 martie, el a vorbit despre fiecare din aceste peceti.

Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă aceste lucruri au fost descoperite. Acestea au fost niște lucruri pe care noi nu le-am știut: începând cu căderea în păcat și continuând cu toate învățăturile fundamentale ale Scripturii: dumnezeirea, botezul și toate celelalte, toate au fost subliniate și puse din nou pe sfeșnic. Noi suntem mulțumitori pentru faptul că am cunoscut aceste lucruri.

Trebuie s-o spunem odată foarte clar - fără să judecăm pe cineva - dacă ne gândim la faptul că în toate bisericile și adunările libere sau așa zis libere, Duhul lui Dumnezeu încă era lucrător în urmă cu 50 de ani... Frații noștri din Erbach au cercetat ce s-a întâmplat cu această biserică „Elim” din Hamburg, în care, imediat după război, s-au adunat toți oamenii temători de Dumnezeu. Nu eram membri acolo, ci ne-am strâns pentru rugăciune și ne-am rugat până noaptea târziu. Dumnezeu a deschis cerul, Duhul Sfânt a căzut și au fost niște zile binecuvântate. Dar ce le-a mai rămas acum tuturor celor care se adună acolo? Frații noștri au spus că în acea biserică, azi femeile vin în pantaloni la botez și alte lucruri...

Chiar și botezul cu Duhul Sfânt nu folosește la nimic dacă nu te lași călăuzit prin Duhul lui Dumnezeu în tot Adevărul. De aceea, noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu și pentru chemarea afară. Noi, cu toții, am fost rătăciți în diferite biserici și Domnul ne-a chemat afară, ne-a pus deoparte, astfel ca noi să-L putem urma pe El.

Ceea ce m-a bucurat cel mai mult în prorocul Isaia, a fost capitolul 53. Nu a fost doar o profeție referitoare la planul de mântuire al lui Dumnezeu, ci aici este descris sâmburele acestui plan. Domnul nostru este descris ca Mielul lui Dumnezeu pe drumul Lui spre crucea de la Golgota. El a luat asupra Lui toate fărâdelegile noastre, toată vina noastră și a mers la cruce.

Haideți să citim din Isaia mai întâi 52.13: *„Iată, Robul Meu va propăși, Se va sui, Se va ridica, Se va înălța foarte sus”*.

Citim apoi Isaia 53 de la v. 4: *„Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre (pentru păcatele mele, pentru păcatele tale), zdrobit pentru fărâdelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți”*. Tot poporul să spună „Amin”. Amin. Salvare, vindecare, răscumpărare deplină ne-a

fost dăruită.

Dar și v. 6 este scris pentru noi la timpul trecut: „*Noi rătăceam cu toții...*” Nu rătăcim ci rătăceam. Așa a fost situația cu noi și așa a fost cu Israelul. „*Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor*”. Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru care a mers această cale grea până la Golgota și ne-a dăruit nouă eliberarea.

Citim v. 10: „*Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui*”. Amin. Aceasta se întâmplă și astăzi, în sămânța dumnezeiască care a răsărit. El, cel întâi născut dintre mai mulți frați, iar noi suntem zămislighi și născuți din același Cuvânt și prin același Duh. Noi putem să spunem de fiecare dată că viața care a fost în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu se găsește în toată turma răscumpărată prin sângele Mielului. Toți cei care sunt răscumpărați prin sângele Mielului poartă în interiorul lor viața Lui dumnezeiască, viața veșnică. De aceea este scris în 1 Ioan 5.11-12: „*Cine are pe Fiul, are viața, cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața...*”.

Haideți s-o subliniem astăzi: doar cunoștința Cuvântului profetic nu este suficientă. Suntem mulțumitori pentru această cunoștință, dar numai aceasta nu este suficientă. Suntem mulțumitori pentru înțelegerea pe care ne-a dat-o Dumnezeu în ceea ce privește planul Lui de mântuire, prin harul Lui - dar este necesară legătura personală cu Dumnezeu! Noi să avem trăirea noastră personală cu Dumnezeu, o pocăință, o înnoire, o naștere din nou și o umplere cu Duhul Sfânt, astfel încât noi să fim aduși în concordanță deplină cu Cuvântul și voia lui Dumnezeu.

V. 11: „*Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor*”. O, Mielul lui Dumnezeu, lăudat și slăvit să fii! Tu ai mers pe această cale spre Golgota, ne-ai răscumpărat și ne-ai mântuit. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu El însuși.

Citesc și v. 12 din Isaia 53: „*De aceea, Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine însuși la moarte și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați*”.

Este o descriere minunată a răscumpărării care a avut loc. Cuvântul profetic este aici și acolo și la mijloc este miezul acestei vestiri minunate. Noi suntem așa de mulțumitori pentru toate cuvintele lui Dumnezeu.

Haideți să mergem și în Noul Testament, să privim și acolo niște versete biblice, ca să vedem ce dorință are Dumnezeu cu noi și ce făgăduințe ne-a dat El, pe care le și împlinește. În Coloseni 1, avem un Cuvânt minunat pe care acest bărbat al lui Dumnezeu ni l-a dat, conform însărcinării din partea Domnului.

Citim Coloseni 1.10: „*pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu*”. Acestea sunt niște cuvinte puternice, „*să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul,*

ca să-I fiți plăcuți în orice lucru". Ne gândim la Romani 12, ne gândim și la multe alte versete biblice; ne gândim la Enoh care a primit mărturia că este plăcut lui Dumnezeu și a fost luat de pe acest pământ și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase.

Frați și surori, și noi, de asemenea, putem să-I fim plăcuți lui Dumnezeu. Și ceea ce s-a întâmplat în timpul botezului cu Domnul nostru, în Matei 3.17, să se întâmple și cu noi: *„Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea”*. Sau ce s-a întâmplat pe Muntele schimbării la Față, în Matei 17.5: *„Acesta este Fiul Meu prea iubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!”* Prima dată a fost la botezul Domnului, apoi la proslăvirea Sa pe Muntele schimbării la Față.

Frați și surori, aici este și punctul principal: prin botez, noi confirmăm că L-am primit pe Domnul Isus, ca Mântuitorul nostru, iar prin botezul Duhului Sfânt, Dumnezeu ne confirmă că și El ne-a primit pe noi. Noi avem nevoie de ambele lucruri și le vom și trăi. Dar mai înainte, Domnul va permite să avem probleme și să vină peste noi încercări, până când vom avea niște ore de rugăciune, până se va coborî Duhul lui Dumnezeu, până se va împlini Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul nostru și Domnul Își va dovedi Cuvântul Lui într-un mod vizibil.

Dar, trebuie să ne fie spus, căci aceasta este Matei 25. Și aici nu este ceea ce a spus fratele Frank, fratele Branham sau fratele Pavel, ci aceasta este ce a spus Domnul însuși. Toate fecioarele au avut lămpi și toate au avut lumină, dar cele neînțelepte n-au avut suficient untdelemn în candelă. În întreaga Biblie uleiul simbolizează Duhul Sfânt. Toate uneltele din Templu erau unse cu untdelemn și totul era dedicat lui Dumnezeu: împărații, preoții au fost dedicați lui Dumnezeu prin ungere cu untdelemn. La Aaron ne este descris acest lucru cel mai bine: el n-a fost doar uns, ci cornul cu untdelemn a fost turnat pe capul lui, în așa fel ca ungerea să se coboare până pe marginea veșmintelor lui. De o astfel de ungere avem nevoie și noi: din cap până în picioare, pentru că și noi suntem preoți ai lui Dumnezeu. Aaron a fost un preot în Vechiul Testament, iar noi suntem un popor de preoți și împărați. Noi ne așteptăm la lucruri mari. Dumnezeu își va duce la bun sfârșit lucrarea pe care El a început-o.

Aici în Coloseni 1 mai avem încă o referire la răscumpărarea desăvârșită. Mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru că totul este o realitate dumnezeiască. Citim Coloseni 1 de la v. 14: *„în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor”*. Amin. Spuneți toți „Amin”. Iertarea păcatelor noastre este darul lui Dumnezeu pentru noi, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Vă rog frumos: nu rămâneți în necredință, nu vă îndoiiți și nu spuneți: „eu am făcut cutare și cutare lucru greșit”. Dumnezeu nu te mai întreabă ce ai făcut tu, ci crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit tu și toată casa ta.

Citim de la v. 15: *„El este chipul Dumnezeului nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea”*. Ambele lucruri sunt folosite. El este chipul vizibil al Dumnezeului cel nevăzut, așa cum a fost la început în Vechiul Testament, în Grădina Eden.

V. 16: *„Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El”*.

V. 17: „*El este mai înainte de toate lucrurile și toate se țin prin El*”.

Acum vine partea pentru noi, partea pentru Biserica Sa, în v. 18: „*El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea*”.

Iar acum urmează ceva minunat, în v. 19: „*Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El*”. Amin. Și noi avem parte de această plinătate în El.

Citim și v. 22: „*El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină*”. Răscumpărarea cuprinde totul: chemarea afară, despărțirea, pregătirea noastră, chiar și curățirea de tot ceea ce nu poate rezista înaintea Lui, așa cum am citit ieri din 2 Corinteni 7.1 și din alte versete. Nu să fim doar puși la o parte, ci să fim curățați de tot ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul Lui, astfel încât să nu se spună doar „sfințească-se Numele Tău”, ci noi să fim sfințiți și în realitate. Să nu ne rugăm doar „facă-se voia Ta”, ci noi să și experimentăm împlinirea voii Lui prin și în viețile noastre, aici pe acest pământ. Noi cu adevărat să fim incluși în lucrarea divină din timpul nostru. Să nu fim doar niște ascultători, ci să experimentăm Cuvântul. Și noi toți vom vedea și vom trăi împlinirea Psalmului 110.1. Voi știți că din cei 150 de Psalmi, David a scris 73, iar ceilalți Psalmi au fost scriși de Asaf și de alții.

Citim din Psalmul 110.1, un psalm al lui David: „*Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale*”.

Dacă mergem în Noul Testament, acolo putem găsi multe versete biblice; de exemplu, în Evrei 2 este scris că aceste lucruri nu sunt încă desăvârșite, dar ele vor ajunge desăvârșite în curând. Citim Evrei 2.8: „*toate le-ai supus sub picioarele lui. În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse*”. Nu i-a lăsat nimic nesupus, ci totul I-a fost supus și dușmanii au fost supuși sub picioarele Sale. În a doua parte a versetului citim: „*Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse*”.

Frați și surori, orice am vedea... Da, ne dăm seama că restituirea deplină încă nu este chiar așa cum o așteptam noi și așa cum ne este făgăduită. Vedem și noi una sau alta, dar acest lucru nu ne deranjează, pentru că știm că *făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele nu se clatină* - așa cum spune o cântare germană - *pentru că Isus a pecetluit cu sângele Lui tot ce a făgăduit în Cuvântul Său*.

Dacă citim în Sfânta Scriptură despre ploaia timpurie și târzie, din Iacov 5 și Zaharia 10 și în multe alte versete biblice din Vechiul și Noul Testament, știm că acestea se vor întâmpla și trebuie să se întâmple, fiindcă Dumnezeu le-a făgăduit în Cuvântul Lui.

Așa cum a făcut și Avraam, noi să nu privim la lucrurile vizibile, ci să privim la Cel Invizibil, ca și cum L-am vedea. Nu uitați: făgăduințele lui Dumnezeu se vor împlini în noi și prin noi. Noi putem citi în fiecare zi acest cuvânt minunat din 2 Corinteni 1.20-22: „*În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; și în El și „Amin”, spre slava lui Dumnezeu,*

prin noi... ”⁶.

Tot ce face Dumnezeu acum, în Biserica Lui, trebuie să se împlinească și se va împlini prin noi, cei care alcătuim Biserica Lui, noi cei care formăm Trupul Lui. O altă posibilitate nu există. Dumnezeu nu poate să împlinească planul Lui veșnic, undeva în cer, ci doar acolo unde El găsește oameni care Îl cred pe El, care stau de partea Lui și care trăiesc în concordanță cu Cuvântul Lui, iar de toate celelalte lucruri va avea de grijă Dumnezeu.

Frați și surori, în v. 21 este vorba despre ungere: „*Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns este Dumnezeu*”. Și nu doar atât, ci și pecetea, așa cum citim în v. 22: „*El ne-a și pecetluit, și ne-a pus în inimă arvuna Duhului*”. Amin. Nu doar o ungere, ci și pecetluirea cu Duhul Sfânt, astfel încât Domnul să poată să locuiască în noi, prin harul Său.

Am putea să mai citim multe versete biblice. În Romani 8.11 este scris: „*Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuiește în voi*”. Deci, nu doar o ungere, ci: „Eu voi locui în ei, voi umbla în mijlocul lor. Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu”.

Atunci se împlinește și ceea ce este scris în Galateni 5 despre roadele Duhului care se descoperă în noi, prin harul Său. Fiecare pom va aduce roade după soiul lui, și astfel vom recunoaște ce fel de pom este. Galateni 5.22-23: „*Roadă Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege*”. Aceasta este descrierea celor eliberați, umpluți cu Duhul Sfânt. Totul este enumerat aici: „*dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor*”. Acum Îl rugăm pe Domnul Dumnezeu nostru din adâncul inimilor noastre, ca toate acestea să se împlinească în noi toți, prin turnarea, ungerea și pecetluirea cu Duhul Sfânt. El să lucreze toate acestea în noi toți.

Voi toți sigur că ați citit și ați văzut că mai înainte sunt amintite faptele firii pământești. Haideți să citim acest registru din Galateni 5, prin care noi am fost despărțiți de Dumnezeu. Citim de la v. 19: „*Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu*”. Aici avem descrierea omului vechi și, de la v. 22, avem descrierea omului nou. Dumnezeu Își atinge scopul Său cu noi toți.

Eu cred că noi toți putem să ne punem mâna pe inimă și să spunem că aceste lucruri care descriu omul vechi nu se mai găsesc acum în viețile noastre. Pur și simplu nu se mai găsesc. Noi nu putem doar să cântăm: „Toate lucrurile sunt noi”. El a făcut toate lucrurile noi! El a spus: „*Iată, Eu fac toate lucrurile noi*”. Noi am devenit niște oameni noi, prin harul Domnului Dumnezeului nostru. „*Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*”.

Acum citim din Efeseni 4, niște versete care ne sunt cunoscute, în care este vorba despre

⁶ Traducerea din limba engleză – n.tr.

slujbele pe care Dumnezeu le-a pus în Biserică, care trebuie să fie restituite și vor fi restituite. În Efeseni 4.11 este scris: „*Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători*”. Fie ca toți frații slujitori să-și găsească locul lor în Împărăția lui Dumnezeu și în biserică, prin har, pentru că toate slujbele sunt necesare, ca să se poată împlini ceea ce este scris începând cu v. 12: „*pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos*”. Nu doar o slujbă, ci toate slujbele sunt folosite de Dumnezeu pentru zidirea Trupului.

Noi toți o știm: dacă eu fac o călătorie, atunci sunt două zile aici, trei zile dincolo, dar sunt niște frați în toate țările și orașele, pe care îi folosește Dumnezeu ca să slujească Bisericii, ca să stea la dispoziția Domnului. Important este ca noi să-I slujim Domnului împreună. Să nu fim unul împotriva celuilalt, ci să fim uniți unul cu altul și toți să fim în concordanță deplină cu Dumnezeu și Cuvântul Său.

Citim din Efeseni 4.13: „*până vom ajunge toți - toți cei adunați aici și toți cei care ascultă din toată lumea - la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos*”. Puteți s-o credeți? Amin. La Dumnezeu totul este posibil. Cuvântul Lui este adevărat și El lucrează în noi prin Duhul Sfânt.

V. 14: „*ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire*”. Oameni care cad pradă învățăturilor false, care sunt mișcați încoace și încolo. Ei nu vin să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, ci aleargă de `colo-`colo, ca valurile mării, așa cum este scris aici.

Acum un cuvânt adresat acelor care rămân în adevăr. Citim versetele 15 și 16: „*ci, spunând adevărul în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos*”. În dragostea divină pentru Cuvânt, pentru Domnul și Răscumpărătorul nostru, în această dragoste dumnezeiască a unuia pentru celălalt, să creștem în Hristos, până când vom fi desăvârșiți. Voi toți știți ce înseamnă desăvârșire. Fiecare bebeluș care se naște sănătos este complet, nu-i lipsește nimic, dar după aceea urmează procesul creșterii. Fiecare copil al lui Dumnezeu, toți aceia care sunt născuți din nou, sunt compleți, perfecți, dar după aceea urmează creșterea duhovnicească.

V. 16: „*Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei și se zidește în dragoste*”. Nu printr-unul sau prin două mădulare, ci prin fiecare mădular, prin fiecare încheietură. Aici avem un rezumat al lucrării lui Dumnezeu, pe care o face El, în timpul nostru. Nu doar un mesaj sau un mesager, ci în legătură cu aceasta este chemarea afară, pregătirea, restituirea tuturor lucrurilor în viețile acelor care au devenit, cu adevărat, o proprietate a Domnului nostru, care fac parte, cu adevărat, din Trupul lui Hristos. Doar acela care face parte din Trupul lui Isus Hristos va recunoaște slujbele. Acela nu va spune: „Ce mă interesează pe mine fratele cutare?”. Nu! Dumnezeu a pus în Biserică diferite slujbe, și cine face parte din Biserică respectă slujbele pe care Dumnezeu le-a pus. Oricine nu respectă aceste slujbe, nu poate să facă parte din Biserică. Este o zidire a diferitelor mădulare din Trupul lui Isus Hristos și este în legătură cu slujbele pe care Dumnezeu le-a pus în Biserică, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire.

Poate un frate, care este mijlocul nostru, sau fratele Schmidt, fratele Russ să facă ceva,

singur? Aș putea eu să fac ceva, chiar în Numele Domnului, dacă voi toți n-ați fi cu aceasta? Unitatea este necesară în Biserica Domnului, astfel încât străpungerea deplină și restituirea deplină să poată avea loc și Dumnezeu să-Și poată atinge scopul Lui cu noi toți. Eu cred că noi toți am înțeles că slujbele au fost așezate de Dumnezeu. Nu s-a împlinit doar făgăduința că El va trimite un proroc, ci totul trebuie să fie restituit și readus în starea originală de la început.

Din această legătură fac parte încă trei versete din Efeseni 4. Citim Efeseni 4.3: „*și căutați⁷ să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii*”. Niciun copil adevărat al lui Dumnezeu nu va începe o ceartă, dispută sau nu va aduce tulburare. Nu, noi suntem călăuziți în pace și suntem făcători de pace, după cum este scris în predica de pe munte.

Citim Efeseni 4.4-6: „*Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți*”. Noi am putea să citim mai departe pentru că toate versetele sunt minunate. Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu este minunat în tot contextele. În toate domeniile avem aici înțelegerea planului de mântuire al lui Dumnezeu, a ceea ce face El în timpul nostru.

Dați-mi voie ca la sfârșit s-o spun și s-o accentuez încă o dată: este un privilegiu deosebit că noi putem trăi astăzi, dar la fel de importantă este și răspunderea pe care o avem noi față de Dumnezeu. Nu doar noi, ca frați slujitori, ci toți purtăm o răspundere față de Dumnezeu și înaintea Lui, ca să credem ce spune Scriptura, cum spune Scriptura, să nu adăugăm nimic, să nu scoatem nimic, să nu răstălmăcim nimic și să nu fim purtați încoace și încolo, ca valorile mării, de la o învățătură greșită la cealaltă, ci să fim zidiți în Cuvântul adevărului și să rămânem în acest Cuvânt, să fim întăriți, să fim pecetluiti cu Duhul Sfânt.

Vă rog, rămâneți în credință și fiți hotărâți! Cel care a început, El va și duce totul la bun sfârșit. El a spus deja că va avea o Biserică fără pete și fără zbârcitură. El a spus deja că „*Mireasa Lui s-a pregătit*”. Totul este spus și tot ce s-a spus se împlinește în noi toți care am fost chemați afară, din lumea întreagă și care facem parte din Biserica Mireasă a Domnului.

Și în timpul nostru, Cuvântul Lui nu s-a întors gol, ci a împlinit în toată lumea scopul pentru care a fost trimis, în toți aceia care au primit acest Cuvânt prin credință. Tot ce am văzut în ianuarie 1981 se va împlini: va fi o mulțime mare. Da, oameni care cred acum și sunt pregătiți acum pentru revenirea Domnului, ei pot și vor fi răpiți. Ei nu vor fi dezamăgiți. Dacă Domnul nu-Și împlinește Cuvântul Lui în aceia care sunt credincioși, atunci cu cine și în cine să-l îplinească?

Noi am auzit glasul Mirelui în acest timp, am primit mesajul vremii sfârșitului, ultima chemare și am primit din adâncul inimilor noastre și am crezut tot ce a făgăduit Dumnezeu și ceea ce va face El în timpul nostru. Și avem parte de împlinirea acestor făgăduințe. Lui, Dumnezeului Atotputernic Îi aducem cinstea și lauda.

Am putea să mai spunem multe lucruri. Noi trăim în zilele Bibliei, trăim în perioada de încheiere a timpului de har și ne bucurăm că Domnul nu a trecut pe lângă noi, ci ne-a vorbit nouă tuturor și am putut primi Cuvântul Lui, prin credință. Lui, Dumnezeului Atotputernic - El care ne-

⁷ străduiți-vă – n.tr.

a descoperit într-un mod deosebit Cuvântul profetic - Lui, Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Îi aducem lauda acum și în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Toți să ne cercetăm inimile noastre. Frații și surorile care au o cântare, vă rog frumos veniți în față să cântați. Toți să fim în rugăciune, în prezența Domnului și să ne cercetăm. Suntem aici prin credință și cu niște inimi mulțumitoare, iar Dumnezeu a făcut lucruri mari în noi toți. Îi aducem laudă.

Frații și surorile cântă o cântare în limba rusă [...]. Acum cântăm această cântare și în limba germană [...]. Amin. Aleluia. Cinste Dumnezeuului nostru.

Ne aplecăm capetele și dorim să ne rugăm unii pentru alții și, în mod deosebit, pentru toți aceia care au auzit vestirea aceasta pentru prima dată. Dacă sunt unele lucruri noi pentru voi, primiți totul prin credință și vi se va descoperi. Spun aceasta în mod deosebit pentru aceia care vin din diferite culte și biserici, din diferite culturi. Domnul Dumnezeu are doar o singură Biserică, Biserica celor întâi născuți, care Îi aparțin Lui. Toate măduarele Trupului Său sunt proprietatea Lui, iar El este Capul nostru.

Înainte să ne rugăm, eu doresc ca toți aceia care au o dorință deosebită - poate doresc să se roage ca Dumnezeu să li Se descopere lor - El să le descopere Cuvântul Lui, voia Lui, să le dăruiască credință nouă, curaj, prin har. Să nu privim asupra persoanei noastre proprii, ci să privim la Domnul Dumnezeu nostru. A Lui este pacea și puterea și El își va duce la bun sfârșit lucrarea Lui, biruitor și toți dușmanii vor fi puși sub picioarele Sale. Așa cum este scris în 1 Corinteni 15, El trebuie să domnească ca împărat și așa se va întâmpla. Și biruința Dumnezeului nostru se va descoperi.

Dragi frați, eu vă pot asigura în Numele Domnului că noi toți aparținem mulțimii care va forma Biserica Mireasă, care ascultă glasul Mirelui. Noi vom fi aceia care Îl vom ruga pe Dumnezeu pentru mai multă putere, pentru plinătate, pentru mai multă ungere, pentru umplerea cu Duhul Lui, astfel ca noi, prin harul Său, să primim din plinătatea Lui, har după har. Așa cum este scris și în Coloseni 2.10: „*Voi aveți totul deplin în El care este Capul oricărei domnii și stăpâniri*”. Noi o avem, plinătatea ne aparține, pur și simplu primiți-o!

Astăzi să ne rugăm împreună. Puteți să vă ridicați mâinile, dacă doriți. Acum ne rugăm împreună. Îl rog pe fratele Schmidt să se roage cu noi și după aceea îi vom mai chema și pe frații care au venit cu fratele Iosif, ca și ei să se roage împreună cu noi. Rugați-vă toți și mulțumiți-I toți Domnului. Noi toți, care am ascultat Cuvântul lui Dumnezeu, dorim să-I mulțumim lui Dumnezeu, în acest loc, împreună cu toți frații de pe tot pământul. Să-I mulțumim Domnului pentru că mai există acest timp de har, că El ne mai vorbește și El își va atinge scopul Lui cu noi toți.

Se roagă fratele Schmidt [...].

Să vină și fratele nostru Iosif din Yaounde. Noi dorim să-i transmitem saluturile noastre. De asemenea dorim să-I mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru pentru frații noștri care traduc în cele 12 limbi diferite. Dumnezeu a avut grijă de toate.

Gândiți-vă la faptul că în urmă cu 50 de ani - poate vă interesează acest lucru - în 1960, noi

am planificat adunări cu fratele Branham aici în Krefeld. Totul a fost făcut cunoscut în cel mai mare ziar din Hamburg, de atunci. Toți frații își pot aminti de faptul că noi am avut 5000 de mărci cu care am închiriat stadionul Rainland, cu 12 mii de locuri și l-am invitat pe fratele Branham, ca să fie aici, în Krefeld, din data de 16 până în 26 iunie 1960. Dar s-a întâmplat ceva la care nu s-a așteptat nimeni: fratelui Branham i-a fost interzis să mai părăsească Statele Unite și din această cauză nu a putut fi aici. În această invitație care fost făcută atunci, este scris: „Evanghelistul Branham va vorbi doar în Krefeld, în niciun alt loc din Germania. Evanghelizarea va avea loc în zilele de 16 până în 26 iunie, pe stadionul din Rainland, care are o capacitate de 12.000 de locuri. Mai multe detalii veți găsi în ediția viitoare. Întrebările le puteți adresa biroului fratelui Frank, la telefonul...”.

Ce m-a atins pe mine este faptul că deși fratele Branham nu a putut să vină, fiecare predică pe care el a predicat-o în Statele Unite ne-a fost trimisă. Noi, într-adevăr, am primit un har mare din partea lui Dumnezeu. Eu nu pot s-o spun altfel, ci trebuie să exprim totul spre lauda și cinstea lui Dumnezeu care s-a îndurat de noi într-un mod deosebit. Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe frații din Hrodna - care în trecut aparținea Poloniei, dar acum aparține Ucrainei. Mai sunt și alții care ne-au vizitat astăzi?

Se cântă o cântare [...].

Iubite Domn, Tu, Dumnezeuul veșnic credincios, Îți mulțumesc pentru această zi, Îți mulțumesc pentru mesajul Tău, pentru Cuvântul Tău, pentru toate făgăduințele Tale și pentru tot ce faci Tu în timpul acesta în mijlocul nostru și, prin harul Tău, în noi. Noi stăm la dispoziția Ta și Te rugăm din adâncul inimilor noastre: facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ, în viețile noastre, în Biserică, în Împărăția lui Dumnezeu, în Israel. Facă-se voia Ta, o, Doamne, vino Tu și împlinește-Ți Cuvântul Tău în noi și Tu să pui pe toți dușmanii Tăi, sub picioarele Tale. Tu să fii gloriosul Biruitor. Îți mulțumim pentru biruința de la Golgota, pentru răscumpărarea prețioasă prin sângele Tău. Îți mulțumim pentru tot ce faci, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău și pentru tot ce faci Tu în timpul nostru, în Biserica Mireasă, de pe tot pământul. Îți mulțumim pentru slujba fratelui Branham, Îți mulțumim pentru mesajul dumnezeiesc pe care ni l-ai încredințat și pe care noi îl putem purta până la marginile pământului. Fie ca toți aceia care vestesc acum Cuvântul Tău să rămână în unitatea învățăturii și credinței, astfel încât Biserica Ta să fie readusă în cadență, Doamne. Și să nu mai fie purtată de niciun vânt de învățătură, ci să fie zidită pe temelia apostolilor și prorocilor și Isus Hristos însuși este piatra din capul unghiului.

Iubite Domn, Îți mulțumesc fiindcă Tu, în timpul predicării Cuvântului Tău, ai mântuit pe toți cei pierduți, că Tu ai vindecat pe toți bolnavii. Noi credem Evanghelia deplină.

Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima noastră și din tot sufletul nostru și Te rugăm să fii cu noi și să ne călăuzești și în aceste ultime zile ale acestui an. Adu-ne înapoi, împreună, din nou, în acest loc, în prima sâmbătă și duminică din noul an. Noi am fost binecuvântați în prezența Ta. Cuvântul Tău a devenit prețios pentru noi, o, Dumnezeule. Lăudat și slăvit să fii Tu, o, Doamne, acum și în vecii vecilor. Aleluia. Aleluia. Și tot poporul să spună „Aleluia”. Aleluia. Amin. Aleluia. Amin.